

Фурман О. М.

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ДИФЕРЕНЦІЙНІ ОЗНАКИ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ МАЛОЇ ФОРМИ

У статті проаналізовано ключові підходи вітчизняних і зарубіжних дослідників до дослідження текстів малої форми. Розглянуто їхні структурні характеристики. Описано основні призначення малоформатних текстів, а також висвітлено функції текстів цього типу.

Обґрунтовано різноманітні підходи до дефініцій малих текстових форм. Описано кількісні параметри текстів малої форми. Виявлено, що характерними ознаками малих текстових форм є інформативність, стислість викладу, мовна компресія, тематична визначеність, специфічна прагматична спрямованість, виразність мовних засобів, комунікативна та структурна цілісність, полісеміотичність, образність і символічність.

Значна кількість текстів такого типу характеризується розмитістю жанрової визначеності, що залежить від цільової спрямованості тексту та джерела його опублікування.

Обґрунтовано, що текстам малої форми притаманна поліфункційність. До найбільш характерних функцій малих текстових форм відносимо інформативну, соціально-регуляторну та комунікативно-прагматичну.

Установлено, що візуальна атрактивність текстів малої форми досягається за рахунок полісеміотичності та кореляції вербальних і невербальних складників. Ефективність впливу тексту малої форми на реципієнта інформації залежить від вдалого поєднання кодів різних знакових систем.

Окреслено характерні особливості сучасних масмедійних медичних текстів малої форми. Виявлено, що текстам такого типу притаманна стислість, інформативність, композиційна чіткість, узагальненість, однозначність і точність викладу. У медичних текстах малої форми чітко виражена семантика превентива, яка виявляється у попередженні реципієнта інформації про небезпеку та можливі наслідки захворювання, переконанні адресата у необхідності дотримання певних дій із метою уникнення проблем зі здоров'ям.

Аналіз ілюстративного матеріалу масмедійних медичних текстів малої форми дає можливість стверджувати про мультимодальний характер цієї царини. Насиченість щоденної інформації здоров'язберігаючими тенденціями у засобах масмедіа закладає підґрунтя для подальших досліджень медичних текстів малої форми. У статті акцентовується увага на процесі невпинного розвитку цифрових технологій, що інтенсифікує продукування мультимодальних текстів малої форми.

Ключові слова: текст малої форми, дефініція, функції, структура, мультимодальність.

Постановка проблеми. Сучасні лінгвістичні дослідження характеризуються спрямованістю на вивчення цілісності та зв'язності текстів і їхніх структурно-функційних і комунікативно-прагматичних параметрів. Саме тексти малої форми, у яких репрезентовано вируючі потоки щоденної інформації, є найпопулярнішими та найдоступнішими у повсякденному житті засобами сучасного писемного спілкування. Інтенсивний і динамічний розвиток суспільства, його діджиталізація та мобільність спричинила появу значної кількості текстів, які характеризуються лаконічністю й експресивністю і водночас інформативністю та множинністю мовних і позамовних засобів, що і привертає увагу лінгвістів і потребує усебічного вивчення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженню текстів малої форми у вітчизняній і зарубіжній лінгвістиці присвячено невелику кількість праць. Більшість із них сфокусовані на аналізі загадок, прислів'їв, анекдотів, жартів, притч, коротких оповідань, новел, казок, коміксів, біблієзмів тощо, проте досі малодослідженими залишаються питання витоків, особливостей генезису, поглиблення концептуально-теоретичних уявлень щодо дослідження текстів малої форми та систематизації їхніх семантичних, структурних і функційних особливостей.

У сучасній лінгвістиці існує значна кількість термінів на позначення невеликих за обсягом текстів. Так, М.М. Бахтін [2], Л.Ц. Санжеева [26] послуговуються поняттями «малі жанри»,

Є.А. Трунова [40] – «малоформатний текст»; Ю.І. Левін [15] – «малі форми»; В.О. Самохіна [24], А.В. Сухова [33], В.А. Дмитренко [8] – «тексти малої форми»; A. Dundes [41] – «minorforms»; С.О. Швачко [38] – «малі тексти»; Т.Т. Давидова, В.А. Пронін [7] – «малі епічні жанри»; К.С. Ломоносова [14] – «міні-тексти»; В.О. Самохіна [25], О.І. Москальська [19] – «мікротексти»; В.В. Іванов [10] – «короткі тексти»; С.В. Тарасова [35] – «мінімальна проза»; А.М. Науменко [20] – «мала проза», «коротка проза», М.В. Беззубікова [3] – «малі жанрові форми»; О.І. Панченко, К.Ю. Шевчик [21], І.Г. Мірошниченко [17] – «стислий текст»; К.І. Шпетний [39] – «short-short story (SSS)»; Л.В. Сахарний [27] – «тексти-примітиви» тощо.

Наявність різноманіття термінів на позначення текстів малої форми є природньою, адже під час обґрунтування диференційних ознак цих текстів їхні фундатори використовують різні критерії, тому предметом дискусійного обговорення серед вітчизняних і зарубіжних вчених залишається не лише дослідження цих понять, а і їхні структурні, семантичні та функційні параметри.

Постановка завдання. Метою цієї статті є аналіз підходів до дослідження текстів малої форми та їхніх номінацій, що зумовлює розв'язання таких завдань:

- уточнити поняття «текст малої форми»;
- здійснити огляд наявних українських і зарубіжних наукових розвідок із досліджуваної теми;
- виокремити характерні ознаки малоформатних текстів;
- ідентифікувати функційні, семантичні, стилістичні та структурні параметри текстів малої форми;
- окреслити характерні особливості сучасних масмедійних медичних текстів малої форми.

Виклад основного матеріалу. Вдаючись до історії, зауважимо, що кінець XIX – початок XX ст. характеризується появою безлічі творів малої прози. Багато авторів експериментували з текстом, змішуючи вірш і прозу. Збільшення кількості газет і журналів сприяли також розвитку малої форми прози, адже короткі есе та нариси із задоволенням сприймалися читацькою аудиторією. У різні періоди літературознавці відносили до малої форми прози тексти обсягом від 2 000 знаків до 5 сторінок (близько 9 000 знаків). У сучасному веб-суспільстві мала форма прози розглядається науковцями як текст «завбільшки з екран», тобто той, який не вимагає під час читання з монітора вертикальної прокрутки.

Межі допустимого об'єму тексту малої форми нині не визначено. Так, у дослідженнях О.І. Таюпової, присвячених вивченню німецькомовних текстів, об'єм становить не більше 1 500 знаків [37, с. 7]. І.Б. Руберт, вивчаючи малоформатні англійські тексти кулінарних рецептів, стверджує, що об'єм таких текстів вміщується у 5–10 стрічок [23, с. 59]. Р. Флеш вказує, що саме від кількості слів у реченні та складів на кожні сто слів залежить те, як розуміють тексти [42, с. 221–233].

Підсумовуючи викладене вище, зазначимо, що за обсягом тексти малої форми можуть бути мінімальними – від одного речення – або максимальними – до сторінки друкованого тексту (близько 2 000 знаків).

Існують різноманітні підходи до дефініції малих текстових форм.

К.С. Ломоносова стверджує, що «міні-тексти – це зафіксовані на письмі продукти мовленнєвої діяльності, які характеризуються інформаційною насиченістю, лаконізмом, комунікативною завершеністю, компресією та виразністю мовних засобів» [14, с. 3]. Є.С. Кубрякова виокремлює такі характеристики малоформатних текстів: відокремленість, формальну і семантичну самодостатність, тематичну визначеність і завершеність. Окрім того, дослідниця вказує на інформативність, когнітивне підґрунтя таких текстів – сенс їх створення, загальний задум, що реалізується в особливій мовній формі у вигляді особливого семантичного простору [13].

Будучи за своєю природою багатоаспектним явищем, малоформатні тексти вивчалися у лінгвостилістичному, лінгвокогнітивному, лінгвопрагматичному та лінгвосинергетичному аспектах. Закономірно, що більшість науковців виділяють спільну ознаку усіх текстів малої форми – невеликий обсяг. У.В. Соловій відзначає, що тексти «малої прози» мінімальним обсягом мовного матеріалу покликані створити відповідний психологічний фон розгортання подій, передати динамізм, незвичайність ситуації, високу концентрацію почуттів і дій [29, с. 5].

До характерних ознак текстів малої форми також відносять образність і символічність [35, с. 4], стислість, місткість, розмовну спрямованість, зосередженість на дрібних деталях, тематичність і завершеність тексту, довершеність сюжетної структури [11, с. 1]. У цьому ракурсі підтримуємо О.І. Панченко та Л.О. Зиміну, які вважають, що стислість – це структурно-семантична щільність тексту з мінімальною формальною структурою та максимальним смисловим наповненням [21; 9].

І.Г. Мірошніченко зазначає, що основним чинником стиснення тексту є мовна компресія, під якою розуміють передачу певного об'єму інформації з використанням стислих мовних одиниць, котрі мають однакове інформаційне навантаження порівняно зі схожими повними, розгорнутими формами [17, с. 53]. Як результат, з'являється текст, за своєю формальною структурою коротший, ніж він міг би бути без застосування прийомів мовної компресії. Текст, що виникає внаслідок такої творчої роботи, дослідниця вважає «стислим текстом», який сприймаємо як вторинний, похідний, утворений завдяки цілеспрямованій діяльності продуцента. У ньому використовують різноманітні прийоми та засоби для спрощення структури тексту та конденсації інформації. Тексти такого типу характеризуються мовними одиницями різного рівня, які обираються продуцентом із синонімічного ряду за принципом лаконічності та структурної згорнутості [17, с. 53].

Враховуючи зазначене вище, можна стверджувати, що стислі тексти в масмедійному просторі характеризуються формальною, семантичною та змістовою самодостатністю, цілісністю, підвищеною інформаційною насиченістю, візуальною атрактивністю та легкістю запам'ятовування. Ефективність масмедійної комунікативної взаємодії реалізується завдяки мовній економії, що ґрунтується на вилученні надлишкових, зайвих елементів формальної структури та поданні інформації за допомогою найбільш економних морфологічних, лексичних, граматичних, синтаксичних стилістичних і графічних засобів. Таким чином, у комунікативному просторі є потужний інструментарій для створення інформативно-насичених стислих текстових структур.

Л.І. Тараненко схильна вважати, що у комунікативному аспекті текст малої форми набуває певних специфічних ознак: компактності стилістичних прийомів і виразних засобів, лаконічності та логічності викладу етичної ідеї, відсутності надлишкової інформації, простоти композиційної будови, які й забезпечують його лапідарність [34, с. 9].

Тексти малої форми характеризуються контекстуальністю, змістовою, комунікативною і структурною цілісністю, тематичною визначеністю, завершеністю, семантичною самодостатністю, модальністю й особливою прагматичною функційністю. У них чітко диференціюється початок і кінець, простежуються текстові категорії, що «відображають найсуттєвіші закономірності тексту у процесі його творення та репрезентації»

[28, с. 18], однак у них іноді нечітко виражені структурно-композиційна й образна когезія (на відміну від стилістичної та ритмічної зв'язності), членування тексту, структурність, інтертекстуальність, лінійність і деякі інші текстові категорії.

Аналізуючи тексти малої форми, науковці приділяють велику увагу поняттю інформативної насиченості. Семантична структура малоформатних текстів ґрунтується на такому об'ємі інформації, якого буде достатньо для забезпечення їхньої інформативності. У зв'язку з тим, що обсяг знаків у таких текстах обмежений, виникає необхідність ретельного добору засобів (також мінімально, але доречно використаних), які сприятимуть стислості викладу й одночасно забезпечуватимуть цілісність, зв'язність, завершеність і модальність малих текстових форм. Щодо інформативності міні-текстів, то особливої ваги надають підтекстовій інформації, котра забезпечується додатково маркованими мовними засобами, як-от: порушенням стандартного функціонування мовних засобів, що спричиняє зміни текстових структур; вживанням окремих одиниць тексту в нестандартних позиціях; використанням мовних засобів без видимих порушень вербальних норм, але з певною комунікативною переобтяженістю тощо [28, с. 88].

Тексти малої форми є завершеним із погляду смислу системним утворенням, призначеним сприяти орієнтуванню реципієнта в потоці інформації та підготувати його до сприйняття первинного тексту.

До текстів малої форми належать: прогнози погоди, інструкції, оголошення, рецепти, афоризми, автобіографії, міфи, малоформатні казки, формальною ознакою яких є стислість.

Стислість малоформатних текстів створює додаткові можливості варіювання мовних засобів. У сучасній лінгвістиці існують два види мовної варіативності: внутрішня і зовнішня.

Зовнішня варіативність проявляється у зовнішній організації текстів малої форми та характеризується наявністю іконічних засобів. Внутрішню варіативність пов'язують із вибором мовних засобів. На основі внутрішньої варіативності з'являється можливість урізноманітнити виклад інформації в кожному окремому тексті. Таким чином, тексти малої форми є особливо цікавими лінгвістам, оскільки в досить об'ємному текстовому просторі створюються різноманітні тексти. Важливим у вивченні текстів малої форми є опис мовних і немовних засобів і їхніх основних функцій, які залежно від комунікативної ситуації використовуються автором для досягнення поставленої мети.

Найбільш популярні у повсякденному спілкуванні тексти малої форми, незалежно від виконуваної ними комунікативної функції, повинні зацікавлювати реципієнтів, впливати на них певним чином, бути зрозумілими та доступними. У своєму дослідженні О.І. Таюпова виділяє дві основні функції текстів малої форми, а саме: інформативну та соціально-регуляторну, поєднуючи лаконізм і стислість викладу [37, с. 16]. Інформативними переважно вважають інструкції, прогнози погоди, інтерв'ю, рекламу, які передають залежно від змісту тексту об'єктивну інформацію про предмет, явище або ту чи іншу особистість. Соціально-регуляторна функція домінує в листуванні, написанні автобіографій, притчах, анекдотах, малоформатних казках.

Оскільки тексти малої форми є зафіксованими на письмі продуктами мовленнєвої діяльності комунікантів і результатом взаємодії у різних ситуаціях, вони виконують комунікативно-прагматичні функції.

Завдяки комунікативно-прагматичній спрямованості, особливій організації мовлення тексти малої форми виконують кілька функцій. Функційною перевагою текстів такого типу є можливість для автора варіювати емоційний наголос на різних знакових системах, вибираючи в певному контексті той чи інший елемент залежно від його прагматичної насиченості.

Функційні та мовні особливості текстів малої форми залежать від цілей їхнього автора та джерел, у яких вони розміщені. Розмитість жанрових рамок текстів малої форми зумовлює той факт, що іноді важко визначити його належність до певного жанру, спостерігається так звана конвергенція жанрів.

Дослідження малоформатних текстів, ефективність впливу яких залежить від вдалого поєднання кодів різних знакових систем, зростання інтересу до проблеми полісеміотичного характеру комунікації, поширеність синтезованих текстових повідомлень у сучасному комунікативному просторі пояснюють необхідність їх ґрунтовного вивчення.

Важливо зазначити, що завдання автора тексту малої форми – донести до розуміння читача необхідну інформацію без попередньої підготовки та без мінімальної залежності від контенту. Отже, інформація має бути виражена у достатньо стислій формі для швидкого прочитання та без ускладненої організації тексту. Текст малої форми сприяє досягненню певних цілей: інформувати про актуальні події та здійснити емоційний вплив на читача за допомогою низки стилістичних, лексичних і синтаксичних засобів.

Ступінь експресивності й емоційності тексту малої форми залежить від вибору оцінних лексичних засобів. Малоформатні тексти характеризуються мовною компресією, яка має на меті ущільнити великий потік інформації. Інформаційна компресія є одним зі способів підсилення інформативності мовних одиниць, що сприяє спрощенню тексту та його стислості задля збереження повного об'єму інформації з мінімальним використанням доступних засобів.

Малоформатним текстам властива семантична самодостатність, тематична визначеність, специфічна прагматична спрямованість. Текстам малої форми притаманні ті самі характеристики, що й текстам великого об'єму: когезія, когерентність, інтенціональність, інформативність, ситуативність, інтертекстуальність. Єдиною відмінною ознакою таких текстів є їхній обсяг.

Тексти малої форми медичної тематики є мультимодальними. Під терміном «мультимодальний текст» маємо на увазі когерентне ціле, що складається з кількох семіотичних кодів (вербальних і зображальних), між якими існують різні види кореляції. Значний інтерес до цього лінгвістичного явища підтверджується різноманітним термінологічним апаратом: окрім мультимодальності (Дж. Бейтман, Дж. Відлфер [43], Л.Л. Макарук [16] та інші вчені), на позначення цього феномену лінгвісти використовують терміни «креолізація» або «креолізований текст» (Є.Є. Анісімова [1], Ю.А. Сорокін, Є.Ф. Тарасов [32]), «полікодовість», «полікодовий текст» (Л.С. Большакова [4], А.Г. Сонін [31]), «відеовербальний текст» (О.В. Пойманова [22]), «ізоверб» (О.В. Міхеев [18]), «лінгвовізуальний комплекс» (Л.М. Бошнянова [5]).

Чимало масмедійних текстів медичної тематики є малоформатними. Для них характерна оціночна нейтральність, некатегоричність тверджень, композиційна чіткість, узагальненість, однозначність і точність викладу. А.В. Боцман вперше розглянув англійські тексти-інструкції, які супроводжують лікарські препарати, з урахуванням їхніх структурно-семантичних і прагматичних параметрів [6]. Головне у мові медицини – адекватно й достовірно передати інформацію, використовуючи максимально спрощені моделі. У досліджуваних медичних текстах малої форми спостерігаємо превентивні висловлювання, у яких семантика застереження виражена лексичними засобами. Семантика превентивна виявляється в тому, що мовець попереджає адресата про небезпеку, говорить про можливість

неприємних наслідків як результату дії адресата, намагається переконати читача в необхідності запобігти цим діям: попередити виникнення того чи іншого захворювання, проінформувати про етіологію хвороб і їхні наслідки.

Характеризуючи сучасні тексти малої форми, не можна не враховувати їхню невербальну складову частину, оскільки це лежить в основі їхньої єдиної стильової концепції. Мультимодальним медичним текстам малої форми притаманні цілісність і зв'язність, оскільки між вербальними та невербальними складниками існують комплексні зв'язки. Завдяки наявності у автора та реципієнта фонових знань, що актуалізуються за допомогою тексту або графіки, реципієнт може з легкістю встановити взаємозв'язок між вербальними та невербальними складниками.

Висновки і пропозиції. Аналіз характерних ознак текстів малої форми дає можливість визначити тексти такого типу як різні за жанровою належністю письмові повідомлення, що характеризуються інформаційною насиченістю, стислістю, тематичною визначеністю, специфічною прагматичною спрямованістю, виразністю мовних і немовних засобів, комунікативною та структурною цілісністю, полісеміотичністю та вирізня-

ються інтенсивним застосуванням різних засобів досягнення компресії на графічному, лексико-семантичному та текстовому рівнях мови.

Жанрова належність текстів малої форми та їх функційне призначення визначають їхні мовно-стилістичні особливості.

Кореляція вербальної та невербальної складової частин англomовних мультимодальних текстів малої форми зумовлена необхідністю передачі великої кількості інформації з максимальним впливом на адресата за допомогою мінімального набору мовних і зображальних засобів.

Емоційність та експресивність текстів малої форми досягається шляхом використання компресійних форм, емоційно-забарвленої лексики, іконічних елементів, стилістичних прийомів для досягнення автором прагматичних цілей.

Вважаємо, що подальше вивчення текстів малої форми є перспективним з огляду на переважання у щоденному комунікативному просторі стислих текстів над матеріалами більшого обсягу. З урахуванням інтенсивного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій тексти малої форми привертають увагу лінгвістів, оскільки дають змогу вивчати їхні вербальні та невербальні засоби, функційні, структурні та семантичні особливості.

Список літератури:

1. Анисимова Е.Е. Лингвистика текста и межкультурная коммуникация (на материале креолизованных текстов) : учебное пособие. Москва : Академия, 2003.
2. Бахтин М.М. Литературно-критические статьи. Москва : Худ. лит., 1986. 542 с.
3. Беззубикова М.В. Внутренняя форма слова как средство создания словесной образности в прозаических текстах малых жанровых форм. *Гуманитарные исследования*. 2008. № 3. С. 23–30.
4. Большакова Л.С. О содержании понятия «поликодовый текст». *Вестник Новгород. гос. ун-та. Серия «История. Филология»*. 2008. № 49. С. 48–51.
5. Большакина Л.М. Внешняя организация газетного текста поликодового характера. *Типы коммуникации и содержательный аспект языка : сборник научных трудов*. 1987. С. 167–172.
6. Боцман А.В. Структурно-семантические и прагматические особенности фармацевтических текстов (на материале англomовных инструкций до вживання лікарських препаратів) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2006.
7. Давыдова Т.Т., Пронин В.А. Теория литературы : учебное пособие. Москва : Логос, 2003. 232 с.
8. Дмитренко В.А., Григор'єва Л.М. Деякі типологічні риси текстів малих форм фольклору з комічними елементами. *Проблеми семантики слова, речення та тексту*. 2000. Вип. 4. С. 83–90.
9. Зими́на Л.О. Принципи економії в сучасній рекламі : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Томск, 2007. 20 с.
10. Иванов В.В. О некоторых принципах современной науки и их приложении к семиотике малых (коротких) текстов. *Этнолингвистика текста. Семиотика малых форм фольклора : Тезисы и предварительные материалы к симпозиуму*. Ч. I. Москва, 1988. С. 5–9.
11. Ковальова М.Ю., Багацька О.В. Сучасні англomовні короткі оповідання: їх визначення та структура. *Перекладацькі інновації* : матеріали II Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, Суми, 15–16 березня 2012 р.
12. Коновалова Т.Р. Нарушения механизма текстообразования. *Вопросы стилистики*. 1992. № 24. С. 91–96.
13. Кубрякова Е.С. О тексте и критериях его определения. *Текст. Структура и семантика*. Т. 1. Москва, 2001. С. 72–81.

14. Ломоносова К.С. Функционально-коммуникационная система малых текстовых форм у мас-медиа: структура и типология (на материале пресовых та интернет-видань) : дис. ... канд. наук із соц. Комінікацій : 27.00.04 / М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, ін-т журналістики. Київ, 2015. 346 арк.
15. Левин Ю.И. Избранные труды: Поэтика. Семиотика. Москва : Языки русской культуры, 1998. 824 с.
16. Макарук Л.Л. Мультиmodalність сучасного англomовного масмедійного комунікативного простору : дис. ... докт. філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2019. 635 с.
17. Мірошніченко І.Г. Стильний текст в українському масмедійному дискурсі : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Дніпропетровський національний імені Олеся Гончара. Дніпро, 2020. 275 с.
18. Михеев А.В. О некоторых типах взаимодействия изображения и текста. *Типы коммуникации и содержательный аспект языка* : сборник научных трудов. Москва : Ин-т языкознания, 1987. С. 191–199.
19. Москальская О.И. Композиционная структура микротекста. *Вопросы романо-германской филологии*. 1978. Вып. 125. С. 46–50.
20. Науменко А.М. Зібрання творів : у 7 т. Миколаїв : Вид-во ЧДУ імені Петра Могили, 2015. Т. 3. Текстознавство. 2015. 472 с.
21. Панченко О.І., Шевчик К.Ю. Стильний текст ХХІсторіччя як проблема лінгвістики та перекладу (на матеріалі російської та англійської мов). *Scientific developments of European countries in the area of philological researches* : Collective monograph. Riga : Izdevniecība «BaltijaPublishing», 2020. Р. 1. 692 р.
22. Пойманова О.В. Семантическое пространство видеoverбального текста : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.19. Москва, 1997. 237 с.
23. Руберт И.Б. Коммуникативно-прагматический аспект типологии текстов малого формата. *Прагматический аспект предложения и текста* : межвузовский сборник научных трудов. ЛГПИ, 1990. С. 59–69.
24. Самохіна В.О. Жарт у сучасному комунікативному просторі Великої Британії та США : монографія. Харків : ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2012. 360 с.
25. Самохіна В.О. Жарт у сучасному комунікативному просторі Великої Британії та США: текстуальний та дискурсивний аспекти : дис. ... докт. філол. наук : 10.02.04. Харків, 2010. 518 с.
26. Санжеева Л.Ц. Малые фольклорные жанры в составе эпического повествования (аксиологический аспект). *Вестник Бурятского государственного университета*. 2011. № 10. С. 219–222.
27. Сахарный Л.В. Тексты-примитивы и закономерности их порождения. *Человеческий фактор в языке: Язык и порождение речи*. Москва, 1991. С. 221–237.
28. Серажим К.С. Текстознавство : підручник. Київ : Київський університет, 2012. 528 с.
29. Соловій У.В. Оцінно-образна номінація у структурі художнього тексту (на матеріалі української «малої прози» кінця ХІХ – початку ХХ століття) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Прикарпат. ун-т ім. В. Стефаника. Івано-Франківськ, 2003. 24 с.
30. Солощук Л.В. Вербальні і невербальні компоненти комунікації в англomовному дискурсі : монографія. Харків : Константа, 2006. 300 с.
31. Сонин А. Понимание поликодовых текстов: когнитивный аспект : монографія. Москва, 2005. 220 с.
32. Сорокин Ю.А., Тарасов Е.Ф. Креолизованные тексты и их коммуникативная функция. *Оптимизация речевого воздействия*. Москва : Наука, 1990. С. 180–186.
33. Сухова А.В. Англomовна новела (ХІХ–ХХ ст.): лінгвостилістичний та прагматичний аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Запоріз. нац. ун-т. Запоріжжя, 2017. 20 с.
34. Тараненко Л.І. Актуалізація англійських прозових фольклорних текстів малої форми : монографія / НТУУ «КПІ». Київ : Кафедра, 2014. 288 с.
35. Тарасова С.В. Новый взгляд на малую прозу. *Литературоведение*. 2003. № 1.
36. Таюпова О.И. Коммуникативные структуры в малоформатных текстах : монографія. Уфа : РИЦ БашГУ, 2007. 93 с.
37. Таюпова О.И. Коммуникативно-прагматическое варьирование в малоформатных прозаических текстах современного немецкого языка : автореф. дис. ... філол. наук. Москва, 2005.
38. Швачко С.О. Лінгвокогнітивні аспекти малих текстів : монографія / за ред. С.О. Швачко. Суми : Вид-во СумДУ, 2008. 178 с.
39. Шпетный К.И. Лингвистические параметры дискурса короткого-короткого рассказа. *Вестник МГЛУ. Сер. Гуманитарные науки*. 2017. С. 87–108.
40. Трунова Е.А. Малоформатный текст как объект лингвистического исследования. *Вестник РУДН. Серия Русский и иностранные языки и методика их преподавания*. 2010. № 1. С. 49–53.
41. Dundes A. *The Study of Folklore*. Englewood Cliffs, N. J. : Prentice Hall, Inc., 1965. 481 p.
42. Flesh R.F. A new ReadabilityYardstick. *Journal of Applied Psychology*. 1948. № 32. P. 221–233.
43. Bateman J., Wildfeuer J., Hiippala T. *Multimodality: Foundations, Research and Analysis: a Problem-Oriented Introduction*. Berlin : de Gruyter Mouton, 2017. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=m6swDwAAQBAJ&pg=PA322&dq=multimodality+in+comics&hl=uk&sa=X&ved=0ahUKEwiJopDW1cHaAhUFD5oKHTQlAiUQ6AEILjAB#v=onepage&q&f=false> (Last accessed 12.03.2021)

Furman O. M. THE DISTINCTIVE FEATURES OF MODERN ENGLISH-LANGUAGE SMALL FORM TEXTS

In this paper, key approaches of domestic and foreign scholars to the research of small form texts are analyzed. The article views their structural characteristics. The main purposes of small form texts and their functions are described.

It has been justified different approaches to the definitions of small form texts. Their quantitative parameters are described. It has been determined that the characteristic features of small form texts are informativeness, conciseness of expression, language compression, thematic certainty, specific pragmatic orientation, language distinctiveness, communicative and structural wholeness, polysemioticity, visualization and symbolism.

A significant number of such texts is characterized by blurred genre definition, which depends on the purpose of the text and the source of its publication.

Texts of small form are inherently multifunctional. The most characteristic functions of small text forms include informative, social-regulatory and communicative-pragmatic.

It has been established that the visual attractiveness of small form texts is achieved due to the polysemiotics and correlation of verbal and non-verbal components. The effectiveness of the impact of small text on the recipient of information depends on the successful codes' combination of different sign systems.

The characteristic features of modern mass media medical small form texts are outlined. It has been established that the semantics of prevention is clearly expressed in medical texts of small form, which is manifested in warning the recipient of information about the danger and possible consequences of the disease, convincing the addressee of the need to take certain actions to avoid health problems.

Analysis of the illustrative material of mass media medical small form texts makes it possible to assert the multimodal nature of these texts. The saturation of daily information with health trends in the media provides a basis for further research of medical small form texts. The article focuses on the process of continuous development of digital technologies, which intensifies the production of multimodal texts of small form.

Key words: *small form text, definition, functions, structure, multimodality.*